

Sygn. akt XVII AmE 121/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 30 grudnia 2019 r., znak: (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1720 zł (tysiąc siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 121/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 30 grudnia 2019 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2096) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu, pismem z dnia 6 grudnia 2018 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. orzekł, że:

1. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (NIP: (...)) w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w:

- O. przy ul. (...),

- S. przy ul. (...),

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1. wymierzam (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., karę pieniężną w kwocie 1327 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości.

I. Zaskarżonej decyzji, w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej objętych tą decyzją, tj. zlokalizowanych w O. przy ul. (...) oraz w S. przy ul. (...), zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj:

1) art. 56 ust. 1 pkt 3a, art. 11 oraz art. 11d ust. 3 Prawa energetycznego, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy zgodnie z literalną treścią przedmiotowego art. 56 ust. 1 pkt 3a, nie ma on zastosowania do art. 11c ust. 2 pkt 2 Prawa Energetycznego, który to artykuł stanowił samodzielną materialną podstawę wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej w dniach 10 – 11 sierpnia 2015 r., a nie art. 11d ust. 3 Prawa Energetycznego na który powołuje się Prezes URE w Zaskarżonej decyzji;

2) art. 11d ust. 3 Prawa energetycznego w zw. z art. 11 Prawa energetycznego w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 3a Prawa energetycznego, poprzez ich błędne zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy, polegające na przyjęciu przez Organ, iż norma prawna wynikająca z ww. przepisów daje w niniejszej sprawie podstawę do nałożenia na Spółkę kary pieniężnej wskazanej w art. 56 ust. 1 pkt 3a Prawa Energetycznego, w sytuacji, w której podstawę wprowadzenia ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej w dniach 10-11 sierpnia 2015 r. stanowił w rzeczywistości art. 11c ust. 2 pkt 2 Prawa energetycznego;

3) art. 11c ust. 2 pkt 2 Prawa energetycznego, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przepis ten należy uznać za regulację szczegółową określającą przede wszystkim okres, na jaki (...) może wprowadzić ograniczenia, a nie samoistną podstawę prawną do wprowadzenia tych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;

4) §3 ust. 4 pkt 1 w zw. z § 9 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007, Nr 133, poz. 924), poprzez jego błędną wykładnię polegającą na błędnym przyjęciu przez Organ, iż wyłączenie ograniczeń wskazanych w § 3 ust. 4 nie dotyczy Powoda oraz, że przepisy tego artykułu mają wyłącznie zastosowanie na etapie planowania, a nie realizacji planów ograniczeń;

5) § 6 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji nie zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy, na skutek błędnego przyjęcia, że przepisy tego artykułu mają wyłącznie zastosowanie na etapie planowania, a nie realizacji planów ograniczeń;

6) art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawa przedsiębiorców (Dz.U. z 2019, Nr 1292, t.j.), poprzez niezastosowanie tego przepisu w stanie faktycznym niniejszej sprawy i nałożenie na Spółkę kary pieniężnej, pomimo braku materialnej podstawy prawnej do jej nałożenia, w sytuacji gdy przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy;

2. naruszenie przepisów postępowania, które to uchybienia miały wpływ na wynik sprawy, tj.:

7) art. 7a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), które miało wpływ na wynik sprawy i nałożenie na Spółkę kary pieniężnej za naruszenie obowiązku

wprowadzonego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Prawa energetycznego, podczas, gdy art. 56 ust. 1 pkt 3a Prawa energetycznego nie przewiduje takiej sankcji;

8) art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. skutkujące błędem w ustaleniach faktycznych polegającym na bezzasadnym przyjęciu, że Spółka nie dostosowała się do ograniczeń wprowadzonych na mocy rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. z 2015 r., poz. 1136), które wprowadziło ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godziny 24:00;

3. ewentualnie z daleko idącej ostrożności procesowej, na wypadek nie ww. zarzutów, Zaskarżonej Decyzji zarzucam naruszenie:

9) art. 56 ust. 6a Prawa Energetycznego, poprzez jego niezastosowanie w przedmiotowej sprawie, wynikające z błędnego przyjęcia, iż przekroczenia jakich dopuściła się Spółka miały charakter znaczny i w konsekwencji groziły one bezpieczeństwu energetycznemu kraju, a także uznaniu, że do zastosowania ww. przepisu wymagane jest stosowanie się do ograniczenia w poborze energii przez cały okres trwania ograniczenia, a nie tylko w trakcie jego części;

10) art. 56 ust. 6 Prawa Energetycznego, poprzez błędne ustalenie wysokości kary pieniężnej w kontekście przyjętego przez Pozwanego algorytmu tych wyliczeń.

II. Dodatkowo w zakresie punktu poboru energii elektrycznej w O. przy ul. (...) (niezależnie od wcześniej powołanych zarzutów w zakresie tego punktu poboru) odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

11) błąd w ustaleniach faktycznych - polegający na błędnym i nieuzasadnionym przyjęciu przez Organ, że w okresie obowiązywania ograniczeń w poborze energii elektrycznej w sierpniu 2015 r., dla tego punktu poboru Spółkę obowiązywał poziom Mocy Umownej o wysokości 0,420 MW, podczas gdy od dnia 1 lipca 2015 r. poziom Mocy umownej wynosił 350 kW (co wynika z umowy sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji nr (...) z dn. 01.09.2006 r.) - co bezspornie świadczy o tym, że plan wprowadzania ograniczeń na podstawie którego zostały wprowadzone ograniczenia w sierpniu 2015 r. jako niezgodny z rzeczywistym stanem faktycznym, nie mógł stanowić podstawy do nałożenia na Spółkę kary pieniężnej na mocy Zaskarżonej decyzji;

12) naruszenie art. 6, 7, 7a i 77 § 1 k.p.a., poprzez oparcie decyzji i nałożenie kary pieniężnej na Spółkę na podstawie ustaleń wynikających z planu ograniczeń nieaktualnego i niezgodnego z Rozporządzeniem.

III. Wskazując na powyższe zarzuty, na podstawie z art. 479⁵³ § 2 k.p.c. odwołujący wniosł:

1) o uchylenie Zaskarżonej decyzji w całości,

2) ewentualnie o zmianę Zaskarżonej decyzji w całości poprzez stwierdzenie braku naruszenia (względnie zaprzestanie naruszenia) obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej przez Spółkę i odstąpienie od ukarania Spółki za naruszenie obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, na zasadzie art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego,

3) alternatywnie z daleko idącej ostrożności procesowej, w przypadku uznania przez Sąd, iż doszło w niniejszej sprawie do naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej przez Spółkę, wnoszę o zmianę Zaskarżonej decyzji w całości i przyjęcie, że Spółka naruszyła obowiązek opisany w pkt 1 zaskarżonej decyzji jedynie w dniu 12 sierpnia 2015 r. dla punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w S. przy ul. (...) i obniżenie nałożonej na Spółkę kary pieniężnej stosownie do wysokości przekroczenia przez Spółkę dopuszczalnego poboru mocy w dniu 12 sierpnia 2015 r.

IV. Ponadto, wnoszę o:

- 1) wstrzymanie wykonania decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z art. 479⁵² k.p.c.,
- 2) zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

- 1) oddalenie odwołania,
- 2) zwolnienie pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki - na podstawie art. 205⁵ § 3 k.p.c. - od obowiązku stawiennictwa się na posiedzenie przygotowawcze w przypadku wyznaczenia takiego posiedzenia przez Sąd - z tego względu, że udział pełnomocnika w posiedzeniu przygotowawczym będzie wystarczający,
- 3) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. (...) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16 d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. **/okoliczność bezsporna/**

W dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11 c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust 7 ustawy - Prawo energetyczne w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. **/okoliczność bezsporna/**

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku Ministra Gospodarki, Rada Ministrów wydała w dniu 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. **/okoliczność bezsporna/**

Rozporządzenie to zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło wskazane wyżej ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. **/okoliczność bezsporna/**

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (dalej: (...)), do której sieci (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (Odbiorca) jest przyłączona, pismem z dnia 10 maja 2016 r., znak: (...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w O. przy ul. (...) oraz w S. przy ul. (...) (obiekty Odbiorcy).

W wyniku powyższej analizy dokumentów, Prezes URE powziął uzasadnione podejrzenie, że Odbiorca, we wskazanym przez (...) obiekcie Odbiorcy, nie dostosował się do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w

dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co może skutkować wymierzeniem kary pieniężnej, o której mowa jest w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne.

Przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy miało miejsce w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r.

W omawianym okresie czasu, (...) dostarczało Odbiorcy energię elektryczną do:

- punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w O. przy ul. (...) - na podstawie umowy kompleksowej Umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych nr (...) zawartej dnia 1 września 2009 r. Zgodnie z § 4 pkt. 9 ww. umowy, Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. Informacje o wielkości danych dotyczących tego (...) Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w piśmie z dnia 30 lipca 2014 r. znak: (...);
- punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w S. przy ul. (...) – na podstawie umowy kompleksowej Umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...) zawartej dnia 1 lutego 2004 r. Zgodnie z § 7 ww. umowy, Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. Informacje o wielkości danych dotyczących tego (...) Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w piśmie z dnia 30 lipca 2014 r. znakuj (...);

Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach i obiektach Odbiorcy wyniosło:

1. (...): O., ul. (...):

MOC UMOWY w sierpniu 2015 r. [MW]	Dopuszczalny pobór mocy w poszczególnych stopniach ograniczeń [MW]											
		szczyt	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
0,350	R		0,420	0,380	0,340	0,300	0,260	0,220	0,180	0,140	0,100	0,060
W		0,420	0,380	0,340	0,300	0,260	0,220	0,180	0,140	0,100	0,060	

Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0432385 (MW w godzinie);

(...): S. ul. (...):

MOC UMOWNA w sierpniu 2015 r. [MW]	Dopuszczalny pobór mocy w poszczególnych stopniach ograniczeń [MW]										
		szczyt	11	12	13	14	15	16	17	18	19
0,320	R	0,320	0,284	0,248	0,212	0,176	0,140	0,104	0,068	0,032	0,000
W	0,320	0,284	0,248	0,212	0,176	0,140	0,104	0,068	0,032	0,000	

Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2675470 (MW w godzinie);
- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0997528 (MW w godzinie);
- 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0318573 (MW w godzinie);

Łącznie wartość przekroczenia w obiekcie przy ul. (...) wyniosło 0,3991571 MW

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył:

0,0432385 MW + 0,3991571 MW = 0,4423956 MW w godzinie.

Moc umowna Odbiorcy dla (...) zlokalizowanego w O. przy ul. (...) określona została na poziomie 0,420 MW (którą obniżono do wysokości 350 kW od dnia 1 lipca 2015 r. w Aneksie nr (...) z dnia 11 czerwca 2015 r. do umowy sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji z dnia 1 września 2006 r.), natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,060 MW, a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wprowadzania ograniczeń wielkości 300 kW.

Z kolei moc umowna Odbiorcy dla (...) zlokalizowanego w S. przy ul. (...) określona została na poziomie 0,320 MW (natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wynosiła 0,00 MW), a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wprowadzania ograniczeń wielkości 300 kW.

Odbiorca (powód) i (...) nie zawarli w wiążącej strony umowie zapisu uznającego Odbiorcę za podmiot podlegający ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami na mocy § 6 pkt 1 ww. rozporządzenia oraz objęcie Odbiorcy Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Przychód powoda w 2018 r., a zatem w poprzednim roku podatkowym, wyniósł (...) zł.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Powód nie kwestionował w odwołaniu faktu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd ustosunkował się do zarzutu odwołującego, t.j. błędu w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym i nieuzasadnionym przyjęciu przez organ, że w okresie obowiązywania ograniczeń w poborze energii elektrycznej w sierpniu 2015 r., dla tego punktu poboru Spółkę obowiązywał poziom Mocy Umownej o wysokości 0,420 MW, podczas gdy od dnia 1 lipca 2015 r. poziom Mocy umownej wynosił 350 kW (co wynika z umowy sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji nr (...) z dn. 01.09.2006 r.), co zdaniem odwołującego bezspornie świadczy o tym, że plan wprowadzania ograniczeń na podstawie którego zostały wprowadzone ograniczenia w sierpniu 2015 r. jako niezgodny z rzeczywistym stanem faktycznym, nie mógł stanowić podstawy do nałożenia na Spółkę kary pieniężnej na mocy Zaskarżonej decyzji. Zdaniem Sądu, wobec ustalenia stanu faktycznego nie zmienia to faktu, że moc umowna została określona aneksem na poziomie powyżej 300 kW. Moc umowna dla punktu poboru zlokalizowanego w O. określona została w Planie ograniczeń na poziomie 420 MW, którą obniżono do wysokości 350 kW od dnia 1 lipca 2015 r. w Aneksie nr (...) z dnia 11 czerwca 2015 r. do umowy sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji z dnia 1 września 2006 r., przy czym moc określona dla 20 stopnia zasilania pozostała bez zmian. Należy więc stwierdzić, że powód znajduje się w grupie podmiotów, które ustawodawca uznał za mające istotny wpływ na krajowy system elektroenergetyczny, wskazać należy, bowiem, że podmioty, których moc umowna została określona poniżej 300 kW uznano za niemające istotnego wpływu na krajowy system elektroenergetyczny i jako takie nie podlegają wprowadzanym ograniczeniom.

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutów naruszenia przez pozwanego szeregu przepisów postępowania administracyjnego mających w ocenie odwołującego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy należy wskazać, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz

dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczynają kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Przechodząc zatem do zarzutów materialnych odwołania w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 P.e, w przypadku zagrożenia:

1. bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
2. bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
3. bezpieczeństwa osób,
4. wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 3 P.e.) polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.

W myśl art. 11 ust. 7 P.e., Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Z kolei zgodnie z art. 11c ust. 2 P.e., w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z treścią art. 11c ust. 3 P.e., operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 P.e. przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie zaś z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej – dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

1. szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
2. obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
3. porty lotnicze;
4. obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
5. obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
6. obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Stosownie natomiast do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych.

Zaś w myśl § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej.

Według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń.

Natomiast zgodnie z treścią § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.

2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach

i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie(...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾

i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.

3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Przechodząc do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że niekwestionowane pozostaje, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia wskazywanego wyżej. Powód w związku z tym był zobowiązany zastosować się nie tylko do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., ale również do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W sprawie ustalono, że powód przekroczył pobór energii, gdzie wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

- punkt O., ul. (...) - wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie]) w poszczególnych dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0432385 (MW w godzinie).

- punkt S. ul. (...) - wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2675470 (MW w godzinie);

- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0997528 (MW w godzinie);

- 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0318573 (MW w godzinie);

Łącznie wartość przekroczenia w obiekcie przy ul. (...) wyniosło 0,3991571 MW.

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 0,0432385 MW + 0,3991571 MW = 0,4423956 MW w godzinie.

Powód nie zakwestionował powyższych naruszeń, stwierdzając że karze pieniężnej nie podlegają przekroczenia mające miejsce w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., Prezes URE jest uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Ustawodawca, co istotne, przewidział sankcje za niezastosowanie się do ściśle określonych, konkretnych ograniczeń, tj. wprowadzonych w oparciu o wymienione enumeratywnie przepisy art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 P.e., a nie ogólnie za każdy przypadek niezastosowania się do tego rodzaju ograniczeń.

Przepis art. 11 P.e. dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, co oznacza, że oparcie zaskarżonej decyzji na tej podstawie prawnej było nieprawidłowe, gdyż powodowi zarzucono niezastosowanie się do ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 r., podczas gdy ograniczenia wprowadzone przez Radę Ministrów obowiązywały w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 P.e. - który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie - to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów.

Sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c P.e. W ocenie Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a P.e. do przepisu art. 11c ust. 3 P.e. jest „puste”, a zatem mamy w tym przypadku do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. W związku z powyższym przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Pozwany oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 P.e., co zdaniem Sądu było bezpodstawne. Wbrew bowiem twierdzeniom organu, przepis ten nie stanowi rozwinięcia uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 P.e., poprzez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Norma ta dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego, a nie OSP, świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy stwierdza, że przepisy art. 11c ust. 3 P.e. oraz art. 11d ust. 3 P.e. nie stanowią samoistnej podstawy prawnej wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w trybie polecenia OSP.

Podstawę taką stanowi przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., nie uwzględniony wszakże w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. Oznacza to, że odesłanie zawarte w danym zakresie w ostatnim z wymienionych przepisów, przyznającym Prezesowi URE kompetencję do wymierzenia kary pieniężnej, jest błędne.

W ocenie Sądu nałożenie tej kary w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., wymagałoby zastosowania przez organ wykładni rozszerzającej art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., co zdaniem Sądu, należy uznać za niedopuszczalne.

Kary pieniężne, wymierzane na podstawie ustawy Prawo energetyczne, stanowią rodzaj sankcji administracyjno-karnej. Przepisy o charakterze administracyjno-karnym, przewidujące kary pieniężne za określone naruszenia, winny zaś być stosowane przez organy administracji publicznej w sposób ścisły i precyzyjny, tzn. dokładnie odpowiadający normie prawnej bez stosowania wykładni rozszerzającej, analogii, czy domniemań (tak trafnie M. Sachajko [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne, tom II, Komentarz do art. 12-72, Warszawa 2016, s. 883).

W tym kontekście, konstrukcja przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. budzi istotne zastrzeżenia w zakresie spełniania zasady określoności czynów zabronionych pod groźbą kary (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Zasada ta w demokratycznym państwie prawnym stanowi jeden z filarów ochrony karnoprawnej, która zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, winna być stosowana także w przypadku odpowiedzialności za delikty administracyjne, w tym także te, które zostały unormowane w ustawie Prawo energetyczne. Ustawowe formułowanie przepisów o charakterze

represyjnym musi w pełni odpowiadać zasadzie określoności, co oznacza, że ustawa musi w sposób kompletny, jasny, jednoznaczny i precyzyjny definiować wszelkie znamiona czynów zagrożonych karą. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swój, pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 1 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt GSK 30/04, zgodnie z którym przy egzekwowaniu obowiązku, kształtowanego normą prawa administracyjnego materialnego, za którego naruszenie przewidziana jest administracyjna kara pieniężna, muszą być zachowane bezwzględnie zasady interpretacji i stosowania norm o charakterze restrykcyjnym ukształtowane w dziedzinie prawa karnego, zwłaszcza zasada prymatu wykładni językowej przed innymi rodzajami wykładni (System Informacji Prawnej LEX nr 799784). W ocenie Sądu Okręgowego, nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., powyższe kryteria, w tym wymóg kompletności i jednoznaczności w formułowaniu przez ustawodawcę przesłanek normatywnych kary pieniężnej, nie został spełniony.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na polecenie OSP, w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., konieczne było uchylenie decyzji wymierzającej powodowi karę pieniężną za niezastosowanie się do ograniczeń. Zgodzić się należy ze stanowiskiem powoda, że podany w piśmie wszczynającym postępowanie jako podstawa jego wszczęcia oraz ewentualnego nałożenia kary za przekroczenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy ogranicza możliwość zastosowania kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, jedynie do tych ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 (podstawa prawna wydania rozporządzenia - odesłanie puste) lub art. 11d ust. 3 tej ustawy. Regulacja ta nie zawiera natomiast podstawy prawnej do stosowania kar za naruszenie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy, tj. ograniczeń wprowadzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na okres nie dłuższy niż 72 godziny, a właśnie w ten sposób wprowadzone zostały pierwotnie - w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. - ograniczenia przez (...) S.A.

Wobec powyższego, poprzez bezpodstawne zastosowanie art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. jako podstawy nałożenia kary za naruszenie przez powoda obowiązków wynikających z wprowadzenia przez (...) S.A. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., który to artykuł nie jest objęty sankcją z art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., należało uznać za zasadne uchylenie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W świetle powyższego należało uznać, że naruszenie ograniczenia wprowadzonego art. 11 c ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo energetyczne nie jest równoznaczne z naruszeniem ograniczenia wprowadzonego na podstawie art. 11d ust. 3 tej ustawy.

W ocenie Sądu brak jest zatem podstaw do nałożenia na powoda kary na podstawie art. 56 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne za naruszenia ograniczenia wprowadzone na innej podstawie niż wymienione w niniejszym przepisie.

Sąd podziela stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2008 r., III SK 3/08, że skoro kara pieniężna stanowi sankcję, dolegliwość, i to znaczną, dla przedsiębiorcy, to odnoszą się do niej pewne najbardziej podstawowe zasady stosowania sankcji. Nie jest w związku z tym dopuszczalne stosowanie wykładni rozszerzającej w zakresie definiowania czynu, za który przewidziana jest sankcja w postaci kary pieniężnej.

W odniesieniu do niedostosowania się przez powoda do ograniczeń w dostarczaniu i poborze mocy w dniu 12 sierpnia 2015 r., zważyć należało, że Odbiorca przekroczył pobór energii, gdzie wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

- punkt O., ul. (...) - wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie]) w poszczególnych dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0432385 (MW w godzinie).

- punkt S. ul. (...) - wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach:

• 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2675470 (MW w godzinie);

- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0997528 (MW w godzinie);
- 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0318573 (MW w godzinie);

Łącznie wartość przekroczenia w obiekcie przy ul. (...) wyniosło 0,3991571 MW.

W obu tych punktach Odbiorca przekroczył łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 0,0432385 MW + 0,3991571 MW = 0,4423956 MW w godzinie. Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. z 2015 r., poz.1136) wprowadziła od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW. Podstawą wprowadzonego ograniczenia był przepis art.11 ustawy Prawo energetyczne, a zatem norma wskazana w dyspozycji art.56 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne.

Dla zasadności nałożenia kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 nie ma znaczenia, czy pobór mocy (wartość przekroczenia) mógł stanowić realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej kraju. Celem wprowadzanych ograniczeń jest zbilansowanie mocy w sieci elektroenergetycznej kraju. Każde przekroczenie poboru mocy skierowane jest przeciwko celowi wprowadzonego ograniczenia, a zatem godzi w bezpieczeństwo energetyczne kraju.

W konsekwencji, wobec braku podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e. należało uchylić zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

Na koniec należy odnieść się do zarzutu naruszenia przez organ regulacyjny przepisów postępowania administracyjnego, mających w ocenie odwołującego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy należy wskazać, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w

niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Ze względu na nieuwzględnienie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018, poz. 265).

Sędzia SO Bogdan Gierzyński